

hold til donorlandene, som kræver en redegørelse for, hvad det er for en person – er en rent formel sagsgang, som i princippet kan klares af statsamtet sammen med den eller de personer, der ønsker at adoptere. Og så er det undtagelsen, at statsamtet siger: Det her går ikke, og så kan man anke afgørelsen. Det synes jeg er en bedre model, og det giver også ligesom et skift i retssikkerheden for borgerne på det her punkt.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Sådan som jeg forstår hr. Bruno Jerup, så lægger hr. Bruno Jerup sådan set allerede i den måde, han beskriver det på, det i det, at der skal være klageadgang til statsamtet. Men sådan som lovforslaget er udformet, er det ikke sådan, at man skal til at sagsbehandle forfra, og det ville man i givet fald skulle gøre, hvis den myndighed lægges over til statsamtet, der altså så skal træffe en endelig afgørelse.

Det har altså undtagelsens karakter, at der gives afslag, når sagen er kommet til tredje fase, men hvis der gives afslag, kan det indbringes for Adoptionsnævnet, der derigennem også skal være med til at anlægge en ensartet praksis over for samrådene.

Jeg vil advare imod hr. Bruno Jerups model, men det vil jeg gerne gøre nøjere rede for i Retsudvalget. Jeg tror netop ikke, at den model, hr. Bruno Jerup skitserer her fra Folketingets talerstol, vil indfri de forventninger, hr. Bruno Jerup har. Jeg tror tværtom, at den model, jeg selv har skitseret, vil skabe en mere ensartet praksis ude i samrådene, og at vi er i stand til at kunne gennemføre nogle liberaliseringer på det grundlag. Jeg tror, hr. Bruno Jerup ville komme til at skade sin egen sag med den model, han har lagt op til.

Men lad os ikke bruge så meget tid på det i dag. Nu får vi udvalgsbehandlingen, og så vil vi kunne redegøre nærmere for det enten i skriftlige besvarelser af spørgsmål eller i form af samråd i Retsudvalget.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg vil gerne kvittere for justitsministerens udtalelser om lovforslaget generelt, dog vil jeg igen prøve her under førstebehandlingen at sætte en lille smule fokus på ansøgenes helbredsforhold.

Vi laver en opblødning på utrolig mange områder, men når jeg læser bemærkningerne til lovforslaget, herunder om ansøgenes helbreds-

forhold, så holder man fast i det gældende regelsæt. Man skriver bl.a., at det fortsat bør være gældende for samrådenes vurdering af ansøgere, der lider af fysiske eller psykiske sygdomme m.v. Man kører altså nogenlunde den samme linje, dog skal man tage hensyn til den medicinske udvikling.

Jeg mener nok, at når man tillader enlige at adoptere, burde man, når vi nu står over for en revision af loven, også tilkendegive, at selv om den ene del af et forældrepar ikke opfylder helbredskravene 100 pct., kunne der være mulighed for en opblødning.

Det kan ikke være rimeligt, at et ægtepar bliver afvist, fordi konen har en donornyre, mens vi kan sige, at hvis parret nu lod sig skille, var muligheden til stede for, at manden kunne adoptere som enlig, fordi han er 100 pct. rask og har et godt netværk.

Jeg mener, at det også er en sag, som vi nøje bør se på under udvalgsarbejdet, så vi får lempet på disse forhold. Vi har taget det første skridt med de handicappede; vi kan godt tage et skridt mere.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Hvis ministeren lytter godt efter, vil han opleve det sjældne, at Folketinget i øjeblikket snakker så godt sammen, at vi nogenlunde kan enes med hinanden, og så synes jeg, jeg vil råde ministeren til at enes med.

Det, hr. Bendt Bendtsen sagde dér, er også noget, vi støtter meget, og spørgsmålet er, om vi ikke også kan komme forholdsvis langt. Det tror jeg faktisk, hvad enten man skal kalde det objektive kriterier, målbare kriterier eller i hvert fald en norm, man kan arbejde efter. Og så kan vi sørge for at få ordentlig ekspertise til at vurdere det.

Jeg vil lige sige om den sag, som fik mig til at bede om ordet, at jeg vil godt støtte ministeren på det punkt. Jeg synes, det er en god idé, at det er Adoptionsnævnet, der er klageinstans, og jeg mener oven i købet, at det skal være sådan nogenlunde fast, hvis der gives afslag, så vi ikke får en skæv praksis. Altså gives der afslag i tredje fase, og det vil sige, at ansøgerne har opfyldt alle kriterierne indtil da, skal vi se på, hvad det var, der skete dér.

Til gengæld skal vi sikre, at det ikke også bliver Adoptionsnævnet, der skal føre tilsynet, for så begynder det altså at blive sådan fuldstændig selvsupplerende, så begynder man at kunne